

בהם מכת אש (של פלשים) במשך רבע שעה, שיזכרו אותה כל חייהם.

פנטומימה ישראלית. אולם המסע עדה של שדה התעופה התמלא ישראלים וי בורמזים שהתערבו ביניהם (דוגמה יפה של מיווג גזעים) אולם הם לא היו מסוגלים ל' דבר אחד עם השני, וזאת מפני שבורמזים לא נכללת בלימוד חובה בכית הספר הישראלי, והבורמזים לא ידעו כל שפה אחרת. כתוצאה מכך התנהלו רוב השיחות בעזרת העזריות, מהן הכנתי שהקצינים נוסעים כעת לאילפן וילמדו פנטומימה ישראלית. אחרי שהמשלחת עזבה את שדה התעופה ניסיתי לברר במודיעין מתי יגיע המשלוח האפרו-אסיאתי הבא. אמרו לי שלא כדאי לי לחכות. המשלחת הבאה תגיע רק מחר.

ררפי חיים

חיו של חיים

את השנה וחצי הראשונות לחייו החדשים בישראל, עשה חיים כהן, ליו מרוקו, כיבוץ בית-זרע של השומר הצעיר. חיים כהן היה חבר בחברת הנוער של הקיבוץ, עבד ארבע שעות לפני הצוהרים בענפים השונים, למד ארבע שעות נוספות אחרי הצהרים בחדר הלימודים של החברה. כי ערבים היה חיים כהן רוקד הורה במועדון. שר ליד המדורה או שוחה בכנרת יחד עם חבריו בלילות ירח חמים.

שנותיו המאושרות פחות של חיים כהן, החלו ביום בו גוייס לצה"ל. בגלל סיבות שונות עזב לפני תגיוס את חברת הנוער, הוצב לפיכך לאחת מיחידות חיל האוויר, שוחרר ממנה ומן הצבא בכלל אחרי עשרה חודשים, משמצאו הרופאים כי הוא סובל ממחלת-אף קשה ומהפרעות במערכת העצבים.

עבודת-ידחק בטבריה. מדינת ישראל הצטיירה בעיניו של החייל המשוחרר חיים כהן כמדינה קטנה, המשתרעת מן הכנרת ועד לבית-זרע. את ימיו הראשונים לשח' ורוו מן הצבא, בילה לפיכך בטבריה, גרשם בסופו של דבר לעבודה בלשכה, וזה בכמה ימי עבודת-ידחק נושאי משכורת זעומה. המשכורת לא הספיקה לצרכיו של חיים כהן. הוא היה זקוק לחדר, לבגדים, לנעלים ולדמי כיס, על מנת שיוכל לבלות את שעות הפנאי שלו עם חבריו, להזמין נערה לקולנוע, לשכת הסעד, אליה פנה, משתמו ימי העבודה בלשכה, לא רצתה לעזור. אך חבריו החדשים של חיים, ידעו מה לעוץ לו: בעקבות עצות אלה, אותן ביצע הלכה למעשה יחד אתם, נכלא בכלא המשטרה, גידון בסופו של משפט לתשעה חודשי מאסר בעוון שר-שרת מעשי התפרצות וגניבה.

מכאן ואילך היתה דרכו של חיים כהן סוגה במעצרים ובמשפטים. כשיצא ממעצרו הראשון, חזר לגנוב, הפעם בקיבוצים. כש-

(המשך ממעמד 5)

אולם נחייסי אינו מרטה גם מעיסוקו הקורס בו עסק בשנתיים האחרונות, מתכוונ לתבוע מצה"ל פיצויים על תקופת המעצר, עינויי המשפט וההפסדים שנגרמו לו.

משלחות

אופות ראגון

בשדה-התעופה לוד נחתה השבוע משלחת נוספת. הפעם מבורמה. 56 אנשי צבא בורמזיים, מרב-טרן ועד רב-טוראי, על נשיהם וילדיהם, השתפכו ממוס אל על הענק, כשפניהם מועדות לאולפן בנתניה. המטרה הסופית: קיבוצי ומושבי הארץ, בהם ילמדו האורחים מבורמה הילכות קיבוצים וישובי ספר.

על בוא המשלחת מרווח איש "העולם הזה" אריה קרן:
שוב צלצל הטלפון בחדרי הוודיעו לי שעלי לצאת ללוד מכיון ששוב הגיעה איזו משלחת אפרו-אסיאתית. "מאיזו ארץ?" שאלתי. "מבורמה," היתה התשובה.

מיהרתי ללוד, עם כל מטען המצלמות שלי, כדי לא להחמיץ את האירון שצריך היה להגיע בשעה ארבע בדיוק. השעון שלי, כרגיל, מראה איזו שעה בלתי מתקבלת על הדעת. כך שהגעתי ללוד עם ההרגשה היטוחה ששוב אחרתי את האירון. אני מסתכל על קיר האולם ורואה כמה שעונים. לעזאזל, עכשיו עלי לחפש את הזמן המתאים. הנה מצאתי, חמשה לארבע — זה מתאים לי.

הזמנתי כוס קפה, אבל לפני שהספקתי ללגום ממנו אני רואה בקצה האולם קבוצה גדולה של אפרו-אסיאתים, שישבו ונהנו מ' הנוף כמו ותיקים. אספתי את הציד והת' כוננתי לצלם. לכל הרוחות, חשבתי, כנראה שכל זאת החמצתי את האירון. שוב תהיה שעוררית. הכתבה לא תהיה שלמה. היכן צילומי קבלת הפנים? מילא, אקח מקבלת הפנים של המשלחת הקודמת. העורך ממילא לא יבחין בין הפרצופים, ואילו המארחים הם תמיד אותם המארחים: סוכנות, משרד החוץ, הסתדרות וכו'.

בעוד אני מצלם במרץ, הרגשתי טפיחה על הכתף. "מה אתה עושה כאן?" שאל חברי למקצוע. "מצלם את המשלחת הבורמזית" עניתי לו. "אבל זו המשלחת מי ניגריה," פרץ חברי בצחוק, "היא הגיעה כבר לפני שעתים, לסמינר לנהל משלחות המשלחת הבורמזית תגיע רק בעוד רבע שעה." מעניין מאוד. עכשיו ראיתי שבאמת הוא צודק. ואמנם מלכתחילה היה הדבר חשוב בעיני: אורחים אלה שחורים מדי כדי להיות בורמזים. אך בזמן האחרון אני, כנראה, עזר לצבעים: הפסקתי להבחין בכל הגזעים של הצבע השחור.

גברים במכנסים. חברי הסביר לי שהמשלחת הבורמזית העומדת להגיע, מורי-כבת מקציני צבא ובני משפחתם, שבאו ללמוד שיטות חקלאות בקיבוצים ובמושבי העובדים. הרגשתי פתאום גאחה גדולה שאני שייך לעם שאפשר ללמוד ממנו כל כך הרבה שיטות.

האירון הופיע באופק וכולנו יצאנו לרחבה לקבל את פני המשלוח החדש של בני אסיה. בין השאר יכולתי להבחין בציר בורמה ואשתו היפה, הלבושה לפי האופנה האחרונה של ראגון, אנשי הסוכנות, משרד החוץ, הסתדרות וכו', וכן עשרות צלמים. האירון נחת, התקרב לרחבה. המדרגות הוסעו אל פתחו. הייתי כולי דרוך לקראת הרגע בו תפתח הדלת ויצאו הקצינים היבורמזים בכל הדר תלבושתם האקזוטית. לא דובים ולא יער, הגבירות אמנם הופיעו בתלבושת עממית, חצאיות צבעוניות עד היקרסוליים וכל השאר, הגברים, לעומת זאת, היו בלי חצאיות, רק במכנסים.

הגברות היו נמוכות קומה ודקות גו, עם פנים של בובות חרסינה. אודים דה פיליס תקבל אותן כהדאי ללא היסוס לתפקיד במזם בסרפליי. כמעט כל אחת מהן החזיקה ברצועותיה בורמזי קטן אחד או שנים, לבושים אף הם אירופית. אלא שהכובעים שלהם היו כנראה גדולים בארבעה או חמישה מספרים, מפני שהגיעו להם בערך עד הסנטר.

לפי מספרם אפשר היה לשער שהתרבו בדרך. מכיון שהודילת החיננית, ממש כמו מילדת, המשיכה להוציא מבטן האירון אחד אחרי השני, דור שלם של בורמזים קטנים, כולם דומים כשתי טיפות מים ל' אבותיהם. הצלמים ערכו לקצינים ומשפחתייהם מסדר צבאי לפני האירון, והסחי



באולמי הרהיטים המודרניים והמרווחים

אושיןסקי

תל-אביב, רחוב הרצל 56

חדרי אוכל — חדרי שינה — ספות יפות
וחדישות — חדרי סלון — רהיטים בודדים
בתנאים נוחים — ביצוע לפי הזמנה

מערכות רהיטים חדישים ביותר

אצל

א. זוזובסקי

תל-אביב, רח' הרצל 39

פינות סלון נחמדות

חדרי שינה אינטימיים

ריהוט מקורי

בית חרושת לרהיטים ב. ג. את א. לוינשטיין
דוגמות חדישות ביותר בבית-המסחר לרהיטים

לוינשטיין

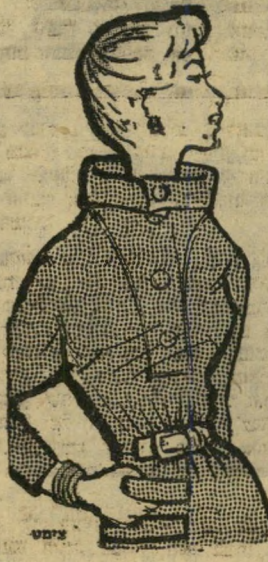
בית החרושת:
תל-אביב,
מרכז זולובסקי
רחוב מ"ב 2
טלפון 82525

בית המסחר:
תל-אביב,
רחוב הרצל 43
טלפון 83575

רהיטי בית ומשרד מוכנים ולפי הזמנה



בורמזי מגיע ללוד בתוכנית — פנטומימה ישראלית



בגאלות חזילות...

סוקו ותלפיות גרסי של אלד

סוקו ת'א רח' אלנבי 94